

Deutsch-Georgisches digitales strafrechtliches Glossar გერმანულ-ქართული სისხლის სამართლის ციფრული გლოსარი

Unschuldsvermutung

Die Unschuldsvermutung besagt, dass jeder Angeklagte bis zur rechtskräftigen Verurteilung als unschuldig gilt. Sie hat zur Folge, dass Maßnahmen, die (wie die Freiheitsstrafe) Schuld voraussetzen, nicht verhängt werden dürfen, schließt aber Maßnahmen nicht aus, die (wie die Untersuchungshaft) auf einem Tatverdacht beruhen und der Aufklärung des Sachverhalts dienen. In **Georgien** ist die Unschuldsvermutung in Art. 31 Abs. 5 der Verfassung ausdrücklich verankert und wird von Art. 5 Abs. 1 gStPO aufgegriffen. Der Gesetzgeber hat mit diesem Grundsatz weitere wichtige Grundsätze verbunden. So ist niemand verpflichtet, seine Unschuld zu beweisen, die Beweislast liegt bei der Anklage (Art. 5 Abs. 2 gStPO). Im Zweifel ist zugunsten des Angeklagten zu entscheiden (Art. 5 Abs. 3 gStPO). Dagegen ist die Unschuldsvermutung in **Deutschland** nicht explizit im Grundgesetz verankert, ergibt sich aber aus dem Rechtsstaatsprinzip (Art. 20 Abs. 3 GG) und ist in Art. 6 Abs. 2 EMRK sowie in Art. 48 der EU-Grundrechtecharta niedergelegt. (Mwa/Bji)

უდანაშაულობის პრეზუმფცია

უდანაშაულობის პრეზუმფცია გვეუბნება, რომ კანონიერ ძალაში შესული განაჩენის დადგომამდე ყველა პირი უდანაშაულოდ ითვლება. შესაბამისად, ეს პრინციპი გამორიცხავს ბრალის დადგენის გარეშე სასჯელების (მაგ. თავისუფლების აღკვეთის) გამოყენებას, თუმცა, იგივეს ვერ ვიტყვით აღკვეთის ღონისძიებებზე (მაგ. წინასწარ პატიმრობაზე), რომლებიც ემსახურება საქმის გამოძიების მიზნებს და მათ გამოსაყენებლად შესაბამისი ეჭვების არსებობაც საკმარისია. უდანაშაულობის პრეზუმფციას საქართველოს კონსტიტუციის 31-ე მუხლის მე-5 ნაწილი და ქსსსკ-ის მე-5 მუხლის 1-ელი ნაწილი ეხება. ამით კანონმდებელმა მას მნიშვნელოვანი ადგილი მიუჩინა. არავინ არის ვალდებული, ამტკიცოს თავისი უდანაშაულობა. მტკიცების ტვირთი ეკისრება ბრალდების მხარეს (ქსსსკ-ის მე-5 მუხლის მე-2 ნაწილი). ყოველგვარი ეჭვი უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ (ქსსსკ-ის მე-5 მუხლის მე-3 ნაწილი). საქართველოსგან განსხვავებით, **გერმანიაში** აღნიშნული პრინციპი, კონსტიტუციაში პირდაპირ არ არის გაწერილი, თუმცა, გამომდინარეობს სამართლიანი სახელმწიფოს პრინციპიდან (გერმანიის კონსტიტუციის მე-20 მუხლის მე-3 ნაწილი). უდანაშაულობის პრეზუმფცია ასევე ასახულია ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის მე-2 ნაწილსა და ევროკავშირის ძირითად უფლებათა ქარტიის 48-ე მუხლში. (Mwa/Bji)